

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 129.004 van 9 maart 2004
in de zaak A. 97.386/VII-29.290**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij:
 advocaat V. PUZAJ,
 kantoor houdende te 4000 LUIK,
 Rue du Général Bertrand 22

 tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
 Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Wit-Russische nationaliteit, op 27 oktober 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 september 2000 houdende bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 28 december 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. DUBOIS, die, loco advocaat V. PUZAJ, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 4 november 1998 en verklaarde zich op 5 november 1998 vluchteling.

1.2. Op 17 februari 1999 verklaarde de Minister van Binnenlandse Zaken verzoekers asielaanvraag ontvankelijk.

1.3. Op 22 februari 2000 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van erkenning van vluchteling;

1.4. Verzoeker tekende beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen op 7 maart 2000.

1.5. Op 6 juni 2000 nam de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen een beslissing tot weigering van erkenning als vluchteling. Deze beslissing is in beroep hangende bij de Raad van State, gekend onder referte 94.339/XI-10.053.

1.6. Op 26 september 2000 nam de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dit is de bestreden beslissing, ze steunt op volgende redengeving:

"(...)

Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (Wet van 15 december 1980 - art. 7, alinea 1, 2/). Werd niet erkend als vluchteling. (K.B. van 8 oktober 1981 - art. 77).

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt wegens gebrek aan belang in hoofde van verzoeker:

"Exceptie van onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring wegens de aard van de aangevochten akte en het daaruit voortvloeiend gebrek aan belang in hoofde van de verzoekende partij

Hierboven is reeds vermeld dat verzoekers beroep tot nietigverklaring in de onderhavige zaak is gericht tegen (vertaald) "het bevel om het grondgebied te verlaten - model B (bijlage 13) waarvan hem is kennisgegeven op 13.10.2000".

Gelet op deze omschrijving van de aangevochten akte, meent de verwerende partij dat als deze laatste moet worden beschouwd, de akte waarmee verzoeker in kennis is gesteld van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij hem het bevel wordt gegeven tot het verlaten van het grondgebied van het Rijk en van bepaalde andere landen waarmee België is verbonden via een overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen.

Verzoeker verwijst inderdaad naar vermeldingen die specifiek voorkomen op die welbepaalde kennisgevingsakte ("bevel om het grondgebied te verlaten", "Model B", "bijlage 13") en niet op de daaraan ten grondslag liggende administratieve beslissing (waarin enkel wordt verzocht tot afgifte van een document met de voornoemde vermeldingen).

Bovendien wordt in verzoekers voormelde omschrijving slechts melding gemaakt van het kennis geven van het bevel om het grondgebied te verlaten op 13.10.2000 en niet van het nemen van de beslissing tot het geven van dit bevel als zodanig.

Ook blijkt uit verzoekers uiteenzetting ten gronde dat hij tegen de door hem aangevochten akte kritiek uit die slechts met de akte van kennisgeving dd. 13.10.2000 kan worden in verband gebracht (cf, infra, sub 2.2. van deze memorie).

Bij de vaststelling dat verzoeker dus blijkbaar de nietigverklaring vordert van de akte van kennisgeving dd. 13.10.2000 (formulier overeenkomstig het model van bijlage 13 bij het K.B. dd. 8.10.1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) waarbij hem het bevel om het grondgebied te verlaten wordt medegedeeld waartoe eerder door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken is beslist geworden, dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker daartoe het rechtens vereiste belang ontbeert.

Een vreemdeling heeft inderdaad geen enkel persoonlijk en rechtstreeks belang bij de nietigverklaring van de akte waarbij hem kennis wordt gegeven van een te zijnen opzichte genomen verwijderingsmaatregel (R.v.St. nr. 26.121, 31.1.1986, Arr. R.v.St. 1986, z.p.).

De verstrekking van de kwestieuze akte van kennisgeving is immers slechts een loutere uitvoeringshandeling die als zodanig niet bepalend is voor de rechtstoestand van verzoeker, maar slechts voor de tegenstelbaarheid ervan (cf R.v.St. nr. 42.177, 8.3.1993, R.A.C.E, 1993, z.p.). De werkelijke impact op verzoekers rechtstoestand gaat uit van de bestuursbeslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken in uitvoering waarvan de akte van kennisgeving, blijkens haar eigen bewoordingen, aan verzoeker is verstrekt geworden. De kennisgeving is als handeling als zodanig niet te scheiden van de genoemde bestuursbeslissing en vormt derhalve op zich geen handeling die door de Raad van State kan worden vernietigd (cf. R.v.St. nr. 26.188, 19.2.1986, R.A.C.E. 1986, z.p.).

Bij gebreke van het tot het instellen ervan rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoekende partij en van een voor nietigverklaring vatbare bestuurshandeling, is het beroep tot nietigverklaring van die partij onontvankelijk (R.v.St. nr. 50.557, 1.12.994, Arr. R.v.St. 1994, z.p., R.v.St. nr. 38.723, 11.2.1992, Arr. R.v.St. 1992, z.p.).";

2.2. Overwegende dat verzoeker hierop het volgende repliceert:

"Attendu que selon 1 État Belge, le recours en annulation introduit par le requérant en date du 27.10.2000 serait irrecevable en raison de la nature de l'acte attaqué et de l'absence d'intérêt dans son chef;

Attendu que l'Etat Belge prétend, à tort, que le requérant poursuivrait l'annulation de l'acte du 13.10.2000 par lequel il aurait été informé de la décision du délégué du Ministre de l'Intérieur du 26.09.2000 lui enjoignant l'ordre de quitter le territoire et que ce recours serait irrecevable en raison du manque d'intérêt; Que le requérant poursuit l'annulation de la décision du délégué du Ministre de l'Intérieur du 26.09.2000, lui notifiée le 13.10.2000 et lui enjoignant l'ordre de quitter le territoire; Que le requérant n'a eu connaissance de la décision du délégué du Ministre de l'Intérieur que le 13.10.2000 lors de sa notification par les services du Bourgmestre de la Commune de Genk; Que le requérant n'a jamais reçu la décision proprement dite prise par le délégué du Ministre de l'Intérieur le 26.09.2000. Que si le requérant mentionne à plusieurs reprises, dans son recours en annulation, la date de notification du 13.10.2000, c'est que la date de la décision du délégué du Ministre de l'Intérieur n'apparaît pas sur le document qui lui a été remis par les autorités de la Commune de Genk; Qu'il est simplement fait mention que le document litigieux est notifié au requérant «in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken»; Que le requérant n'a eu connaissance de la date de la décision du délégué du Ministre de l'Intérieur qu'à la lecture du mémoire en réponse de l'Etat Belge; Que par ailleurs, le document litigieux mentionne que l'ordre de quitter le territoire est susceptible d'un recours en annulation et d'un recours en suspension auprès du Conseil d'Etat; Qu'en tout état de cause, le délai pour introduire la requête en annulation prend cours le lendemain de la notification, laquelle est intervenue le 13.10.2000;

Que l'objet du recours en annulation introduit par le requérant le 27.10.2000 est tant la décision du délégué du Ministre de l'Intérieur du 26.09.2000 que la notification de cette dernière intervenue le 13.10.2000. Que le requérant a bien intérêt à agir;

Que le recours en annulation introduit par le requérant doit dès lors être déclaré recevable;"

2.3. Overwegende dat, ingevolge artikel 77 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit), de Minister van Binnenlandse Zaken, na de negatieve beslissing van de Vaste Beroepscommissie, slechts over een gebonden bevoegdheid beschikt om de vreemdeling die niet als vluchteling erkend is een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven; dat dit niet betekent dat verzoeker steeds automatisch zijn belang zou verliezen om de wettigheid van een dergelijk bevel te betwisten; dat er inderdaad gevallen denkbaar zijn waarin de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, zelfs uit hoofde van een gebonden bevoegdheid, bekleed is met een onwettigheid of een schending van het internationaal verdragsrecht; dat dan ook steeds dient te worden onderzocht of verzoeker geen dergelijke onwettigheid, klevende aan het bevel om het grondgebied te verlaten, in zijn middelen heeft aangevoerd; dat zulk een onderzoek evenwel niet van aard kan zijn afbreuk te doen aan het gezag van gewijsde van een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat de exceptie dient te worden afgewezen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

"Premier moyen pris de la violation de l'arrêté royal du 09.07 2000, des articles 3 de la convention Européenne des droits de l'homme du 04.11.1950, ainsi que des articles 16 et 33 de la convention de Genève du 28.0 7.1951

Attendu que selon l'Etat Belge, la violation de l'arrêté royal du 09.07.2000 ne justifierait pas l'annulation de l'acte attaqué et n'aurait causé aucun préjudice au requérant; Attendu que la décision du délégué du Ministre de l'Intérieur telle que notifiée au requérant contient une erreur matérielle grave; Qu'en effet depuis le 01.08.2000, jour de l'entrée en vigueur de l'arrêté royal du 09.07.2000 portant règlement de procédure particulière au contentieux des décisions relatives à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers, le délai pour introduire un recours en annulation auprès du Conseil d'Etat à l'encontre d'une décision enjoignant l'ordre de quitter le territoire est de 30 jours et non plus de 60 jours; Que cette erreur matérielle aurait pu s'avérer particulièrement préjudiciable pour le requérant; Qu'un recours en annulation introduit au-delà du 30e jour suivant celui de la notification de la décision aurait été irrecevable; Que l'arrêté royal du 09.07.2000 a bien été violé en l'espèce. Que le moyen est dès lors fondé;

Attendu qu'en ce qui concerne la violation de l'article 3 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme et du droit à un recours effectif, le requérant s'en réfère aux arguments développés en termes de recours en annulation; Que les éléments invoqués par l'Etat Belge n'énervent en rien ceux avancés à bon droit par le requérant;

Attendu que l'Etat Belge prétend que le moyen, invoqué par le requérant, tiré de la violation de l'article 16 de la Convention de Genève du 28.07.1951 ne serait pas fondé; Que le 04.08.2000, le requérant a introduit un recours en annulation auprès du Conseil d'Etat à l'encontre d'une décision de la CPRR du 06.06.2000, lui notifiée le 29.06.2000, refusant de lui reconnaître la qualité de réfugié; Que ce recours est toujours pendant actuellement devant le Conseil d'Etat sous la référence G/A 94.339/XI 10.053; Que nonobstant l'introduction de ce recours, le requérant s'est vu notifier le 13.10.2000 une décision du délégué du Ministre de l'Intérieur lui enjoignant l'ordre de quitter le territoire; Que cette décision entrave de manière évidente le droit du requérant à l'accès à la justice prévu par l'article 16 précité, dès lors que si celui-ci devait être expulsé en Biélorussie, il se verrait dans l'impossibilité de se défendre adéquatement; Qu'en outre, il est pour le moins prématuré, comme le fait l'Etat Belge, de considérer que le requérant n'a pas été reconnu comme réfugié; Attendu que selon l'Etat Belge, le moyen tiré de la violation de l'article 33.1 de la Convention de Genève du 28.07.1951 manquerait en fait et en droit;

Que les persécutions subies par le requérant en raison de ses activités au sein du journal «ZMAGAR» et de ses opinions politiques doivent être prises en considération; Que l'Etat Belge prétend que la décision administrative enjoignant l'ordre de quitter le territoire au requérant n'impliquerait pas l'expulsion de celui-ci à la frontière du pays dont il est originaire; Que selon les instructions du délégué du Ministre de l'Intérieur du 26.09.2000, telles que mentionnées sur la notification du 13.10.2000, le requérant court le risque de poursuites judiciaires sur base de l'article 75 de la loi du 15.12.1980, de se voir ramené à la frontière et de se voir détenu le temps nécessaire à l'exécution de la décision;

Qu'en pratique, nonobstant l'introduction de recours, le requérant court le risque réel d'être expulsé vers la Biélorussie;"

3.1.2. Overwegende dat het middel erop neerkomt dat verzoeker meent dat er opschortende werking zou moeten worden verleend aan het administratief cassatieberoep dat hij bij de Raad van State indiende tegen te beslissing van de Vaste Beroepscommissie; dat hij om dit te bewerkstelligen huidig annulatieberoep instelt tegen de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten; dat hij aldus nergens aanvoert dat het bevel zou aangetast zijn door een onwettigheid, maar het principe zelf betwist dat er hem een bevel kon worden afgegeven terwijl er nog een procedure hangende is bij de Raad van State tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat hetgeen verzoeker in feite betwist, niet het bevel om het grondgebied te verlaten is, maar een door de wet voorgeschreven situatie ingevolge enerzijds, de verplichting van artikel 77 van het Vreemdelingenbesluit om aan de vreemdeling die niet als vluchteling werd erkend een bevel om het grondgebied te

verlaten af te geven, en anderzijds, het feit dat het administratief cassatieberoep bij de Raad van State overeenkomstig artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet opschortend werkt; dat het indienen van een annulatieberoep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten er niet toe kan leiden dat deze door de wet gewilde situatie verdwijnt;

Overwegende dat verzoeker bovendien tegen de weigering van de Commissaris-generaal om hem als vluchteling te erkennen over een daadwerkelijk en opschortend beroep bij een jurisdictioneel orgaan, met name de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, beschikte, zodat niet kan worden ingezien hoe deze verdragsbepaling mogelijk geschonden zou zijn; dat wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM, verzoeker geen elementen aanvoert, buiten de feiten die reeds werden onderzocht door de Vaste Beroepscommissie, die kunnen wijzen op een dergelijke schending; dat, wat de artikelen 16 en 33 van de Geneefse Vluchtelingenconventie betreft, deze bepalingen niet langer van toepassing zijn op een vreemdeling die niet als vluchteling werd erkend; dat het enig middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord twee nieuwe middelen aan zijn initiële enig middel toevoegt; dat deze middelen, die niet van openbare orde zijn, niet in het inleidend verzoekschrift werden aangevoerd alhoewel dit voor verzoeker mogelijk was en dienvolgens niet ontvankelijk zijn;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negen maart tweeduizend en vier, door:

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,

de H. C. VERHAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.